

at man anden Gang kan ramme det med Straf. Den ærede Ordfører udtalte, at man ikke havde nødig at drage BARNET ind i denne hele urene Politisphære, hvori han frygtede for, at BARNET efter mit Forslag kunde komme ind. Jeg skal dertil for det Første bemærke, at det dog forekommer mig, at man ogsaa kan drive dette. Hensyn til BARNETS hele Stilling noget for vidt, og at der navnlig ikke er nogen Anledning til her at tale om en Besmittende ureen Politisphære (Ordføreren: Det har jeg ikke sagt); det veed jeg meget godt, men jeg siger blot, at her er ikke Anledning til at tale om en Politisphære, som skulde kunne indeholde noget Besmittende for BARNET, hvor der vel at mærke ikke er Tale om nogen Offentlighed saaledes som den, der, som berørt, finder Sted for Kjøbenhavns Vedkommende. Den ærede Ordfører hentydede dernæst til, at det kunde være Noe, at Politibetjenten havde anholdt det vedkommende Barn. En æret Politimester (Koch), som først havde Ordet idag, og som jo i det Hele, som af min ærede Sidemand bemærket, synes at mene, at Berøringen mellem Politibetjentene og Publicum altid er af en saa overordentlig vanskelig Charakter, at den egentlig ikke kan afficere Vedkommende ubehageligt, udtalte i Forbindelse Hermed, at en Bemærkning til Retsprotocollen maatte anses for overflødig, fordi Politiet jo godt kendte de slemme Dreng, og naar altsaa en saadan slem Dreng kom igjen anden Gang, saa var det Politiet godt bekendt, at BARNET tidligere havde begaaet en Forseelse. Jeg maa dog imidlertid tillade mig at minde om, at naar der er Tale om at fælde en Dom, og det vel at mærke en Dom, der staaer under Appel til høiere Instants, saa kan det virkelig ikke nytte, at Politimesteren eller Politibetjentene vide, at BARNET tidligere har gjort sig skyldig i en eller anden Forseelse, det maa jo være juridisk konstateret; ellers bliver det uberettiget i en Dom, der skal affiges i Tilfælde af anden eller tredie Gang begaaet Forseelse, at tage Hensyn til en saadan tidligere Dødsstraf fra BARNETS Side. For at man i en senere Sag med Føje kan affige en saadan Dom, der jo skal være bygget ikke blot paa, at BARNET nu har gjort

sig skyldig i en Forseelse, men ogsaa paa, at det tidligere har gjort sig skyldigt dert, maa man virkelig have juridisk konstateret ogsaa dette, at BARNET tidligere har gjort sig skyldigt i en sliq Forseelse, og jeg gjentager, jeg formaaer ikke at see, hvorledes dette skal kunne foreligge konstateret, naar der ikke er steet en Bemærkning til Retsprotocollen derom. Men jeg maa endyderligere bemærke, at jeg formaaer ikke at see, at der kan være nogen stor Forskjel mellem de to Ting, at Politibetjenten anholder BARNET og giver det en Advarsel, og det Andet, at Politibetjenten siger til BARNET, at det skal følge med op til Politimesteren, og at saa denne advarer BARNET. Ja, jeg vil endog ogsaa ikke tage i Betænkning at sige, at jeg af Hensyn til BARNET selv langt foretrækker, at det er Politimesteren, der giver BARNET denne Paamindelse, end at det er Politibetjenten. Jeg kan derfor ikke nægte, at det forekommer mig — idet jeg ikke alene skal henholde mig til min egen Opfattelse, — at det var med fuld Føje, at min ærede Sidemand (Chr. Rimestad) bemærkede, at dette mit Underændringsforslag til Udvalgets Forslag, som fra min Side er fremkaldt af de velvilligste Hensigter mod Udvalgets Forslag, maa siges at gjøre dette bedre, forsaavidt som det gjør det mere praktisk gennemførligt. — Hvad mit Ændringsforslag til § 11 angaaer, maa jeg tilstaae, at jeg ikke förstod den ærede Ordfører rigtigt, naar han, som det forekom mig, udtalte, at der dog skulde være en Realitetsforskjel mellem mit Forslag og det ærede Udvalgs Forslag til § 11. Det er ganske vist, at det ikke har været min Mening, at mit Forslag skulde medføre nogen Realitetsforskjel. Det har kun været min Hensigt at udtale, som det forekom mig, tydeligere, hvad der staaer i § 11, tredie Stykke. Jeg bemærkede udtrykkelig, at jeg var ganske enig med det ærede Udvalg deri, at den Straffebestemmelse, der indeholdes i sidste Punctum af tredie Stykke, bør stilles paa en saadan Maade, at det fremgaaer deraf, at den vedrører særligt den Bægning ved at nævne Navn og Bopæl, som omhandles i andet Stykke af Paragraphen. Jeg mener kun, at det bliver klarere, at Straffe-